

El quart punt de l'Assemblea de Catalunya

ANDREU MAYAYO

PÚBLIC, 07 Nov 2010

El 7 de novembre del 1971, a l'església de Sant Agustí de Barcelona, hi tenia lloc la sessió constitutiva de l'Assemblea de Catalunya, la plataforma unitària clandestina de l'oposició democràtica que aplegava organitzacions polítiques, sindicals, universitàries, veïnals, professionals, comunitats cristianes de base, persones a títol individual i una pila d'assemblees locals i comarcals. L'objectiu era posar fi a la dictadura i aconseguir el reconeixement de les llibertats democràtiques i nacionals del nostre país.

En aquesta data històrica, aquesta sí que va deixar petja en la nostra història col·lectiva, es va aprovar, després de mesos de discussions i de negociacions, una proposta programàtica condensada en quatre punts. Els tres primers es farien populars amb el lema Amnistia, llibertat i Estatut d'autonomia. El quart punt despenjat deia textualment: la coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica. La picor que provocava el nom d'Espanya va dur a un redactat que, de fet, exclouïa la gent de les illes, Balears i Canàries. La voluntat política, però, era clara i palesava el compromís, i tot sovint el lideratge, per una Espanya democràtica.

Avui la política unitària catalana, fins i tot en el marc del catalanisme polític, és una quimera. Mentre alguns continuen tirant del carro per articular una Espanya plurinacional i federal, altres creuen que ha arribat el moment d'emprendre el camí cap a la independència. L'experiència del

reconeixement de la llengua catalana a la Unió Europea ens allibera a bastament que difícilment podem guanyar la Champions sense guanyar abans la lliga espanyola.